

Ръкописите се депозират в редакцията на списанието: Институт за изследване на изкуствата при БАН, 1504 София, ул. “Кракра” 21, тел. 944 24 14, електронен адрес: probleminaizkustvoto@gmail.com

Авторските права на публикуваните статии принадлежат на списанието.

Авторът посочва адрес за кореспонденция, телефон, факс, e-mail.

Ръкописите трябва да бъдат по стандарт А4 1800 знака на страница. Максималният обем на статиите е 25 стандартни страници, или 45000 знака, на рецензиите – до 8 стр. или 14400 знака, като в това се включват и бележките. Текстовете се представят на електронен носител заедно с разпечатка. Ако по обективни причини ръкописът се предаде по електронен път, се прилага и pdf вариант на текста.

Основният текст на ръкописа трябва да бъде придружен от:

1. **резюме** до 1500 знака. Резюмето е кратко описание на цялата статия, а не само на изводите.
2. **кратко резюме** (до 100 думи), което представя основната теза на статията.
3. **ключови думи**.
4. **илюстративен материал и списък на илюстрациите**.
5. **данни за автора** – научна степен/звание, име, институция, електронен адрес, основни научни области.

Приемат се само ръкописи, написани на компютър, с редактор Word (под Windows) в шрифт Times New Roman. Удебелен и наклонен шрифт в статиите се допускат по изключение, напр. за отделяне на подчасти в текста.

Бележките (Insert – Reference – Endnote) се дават в края на текста. Ако е необходимо, се прилага списък на съкращенията.

Илюстрациите се представят на електронен носител във формат TIFF или JPG с резолюция минимум 300 пиксела. Текстът към илюстрациите се представя отделно.

Описват се и авторите на фотографиите или схемите, когато са различни от автора на статията.

Литературата се описва по следния начин:

А. При книги с един автор: фамилно име на автора, съкратено собствено име на автора, отделени със запетая; заглавие, отделено с точки от двете страни; издателски данни: място на издаване (с изключение на София, което винаги се съкращава “С.”, имената на другите градове се изписват. Ако в книгата са дадени две или повече места на издаване, поставя се първото и се пише “и др.” или “etc.”. Ако в книгата липсват сведения за местоиздаване, пише се “Б. м.” или “S. l.” (лат. sine loco – без място);; година на издаване (дава се винаги с арабски цифри, без “г.”, ако липсва и не може да се установи, пише се “б. г.” или “s. a.” (лат. sine ano – без година); страница (посочват се само цифрите без „с.”, респ. „р.”).

Примери:

Кутинчев, Ст. Печатарството в България до Освобождението. С., 1920, 74. Chomsky, N. Necessary Illusions. Thought Control in Democratic Societies. Montreal, CBC Enterprises, 1989, 20.

Б. При книги с двама и повече автори се инверсира само името на първия, а имената се отделят със запетая.

Примери:

Кристанов, Цв., И. Пенаков, Ст. Маслев. Д-р Иван Селимински като учител, лекар и общественик. С., 1962, 15–18. Burges, H., G. Burges. Encyclopedia of Conflict Resolution. Oxford, 1997.

В. При многотомни издания томът се пише винаги с арабска цифра: “Т. 4”, на лат. “Т. 4”, “Vol. 4”, “Bd. 4”.

Пример:

Българо-германски отношения. Изследвания и материали. Т. 1–3. С., 1962.

Г. Описание на статии от непериодични сборници: пред сведенията за сборника, в който е поместена статията, се пише “ – В:” за книги на кирилица и “ – In:” за книги на латиница.

Примери:

Топенчаров, Вл. Ботев като журналист. – В: Христо Ботев. Сборник по случай 100 г. от рождението му. С., 1949, 186–199.

Williams, P. The Pentagon Position of Mass Media. – In: Impact of Mass Media. Current Issues (Ed. by Niebertq, R. E.). New York, 1999, 327.

Д. Описание на статии от списания и периодични сборници: името на автора и заглавието на статията се отделят с тире от данните за списанието или сборника, в който е поместена статията (“В:”, респ. “In:” не се пише).

Примери:

Сакъзов, Ив. Стопанските връзки на България в чужбина през XIV в. – Год. СУ. Юрид. фак., 30, 1935, 3–10.

Леков, Д. Забравен възрожденски книжовник. – Литературна мисъл, 1970, № 1, 101 сл.
Vapordgiev, V. Geflügelte Worte im Bulgarischen. – Ztschr. Slaw., 1971, № 5, 650–680.

Забележка. При периодичните издания на чужд език е добре след наименованието да се посочи в скоби мястото на издаване.

Е. Описание на статии от вестници: след сведенията за автор, заглавие се дават сведения за вестника, в който е поместена статията, в следния ред: 1. название на вестника; 2. годишнина – само при стари издания; 3. пореден брой на вестника, обозначен с №; 4. дата (число, месец, година), като имената на месеците се съкращават: ян., февр., апр., авг., септ., окт., ноем., дек.; 5. страница. Например:

Филаретов, С. Известие за едно усъвършенстване. – Цариградски вестник, № 320, 25 май 1857.

При библиографското цитиране под линия отделните цитирания се обозначават в текста с цифрови индекси с непрекъсната номерация за цялата статия. Под линия на съответната страница се описва произведението, към което се препраща.

- При цитиране на текст не от оригинала, а чрез друго произведение се пише “Цит. по:”.

Например:

Цит по: Коларов, Р. Звук и смисъл. С., БАН, 1983, 7.

- При повторно или многократно цитиране на едно и също произведение описанието се прави само при първото цитиране. При следващо цитиране се пише името на автора и “Цит. съч.”, докато не се срещне друго произведение от същия автор.

Например:

Каравелов, Л. Цит. съч., 216.

Лео, М. Цит. съч., 32, 201.

- Ако се дават подред няколко цитирания на едно и също произведение, при повторното цитиране се пише “Пак там” (“Ibidem” - само при издания изцяло на чужд език), докато не се наложи цитиране на друго произведение.

Например:

Ботев, Хр. Съчинения. Т. 1. С., 1950, 13–15.2 Пак там, Т. 3, 15–18.

Или: Riesel, E. Deutsche Statistik. Berlin etc., 1975, 265. 4 Ibidem (без страница, ако е същата).

- При повторно или многократно цитиране на две или повече произведения от един и същ автор при следващото цитиране се посочва само авторът, заглавието и страниците. Ако заглавието е дълго, при повторното цитиране се дава само началото и многоточие.

Например:

Генчев, Н. Българската национална просвета и Русия след Кримската война. – Год. СУ.
Истор. фак., 66, 1975, 295.10

Генчев, Н. Франция в българското духовно възраждане. С., 1979.

Генчев, Н. Българската национална просвета и Русия..., 299.